

но да казваме: на небето свѣтатъ милионе слжнца, намѣсто да говориме: на небето са намиратъ милионе звѣзди, и това би било по-правилно. Това можеме да кажеме и за тѣхната округлость. Че земята, месѣчината и слжнцето сж туплести, това азъ и самъ вече изнамѣрихъ; но че и сичките други звѣзди сж така сжщо околчести, това азъ самъ никога не би можалъ да изнамѣра. Когато ние гледаме на нѣкоя звѣзда, то тя ни се чини като да има кѣошенца: едни иматъ четири кѣошенца, други шестъ, а трети осемъ. Така баремъ ни са показватъ тие предъ очите. Е, а излазя, че тия кѣошенца не сж нито шестъ, нито осемъ; а цѣли хилѣди и хилѣди, защото тия кѣошенца не сж нищо повече, освѣнъ лучи (свѣтли прѣчици), които изр-ска отъ себѣ си звѣздата; а самата звѣзда е сжв-сѣмъ околчеста. Ако би се отджлечила нашата земя отъ слжнцето, то и то би се показало намъ не по-голѣмо отъ една звѣздица, и така сжщо, както и звѣздата, би имало шиповци, ако ние и да знаеме, че то е валчесто. И обратно, ако би нѣкоя звѣздица дошла до насъ така близо, както е близо до насъ слжнцето, то и тя би се показала намъ така сжщо голѣма и околчеста, каквото е и слжнцето, и така сжщо би грѣла и горила, както и то. Съ една дума, и звѣздите сж слжнца, каквото е и слжнцето. А между тия слжнца има и такива, които не само че не сж еднакви съ нашето; но още сж отъ него и много по-голѣми. Но и това е малко, сѣко изъ тия слжнца, или звѣздици, има така